

[Stensballe.]

mer af det andet høje Ting. Jeg gjorde nogle tilsvarende Bemærkninger under Behandlingen af Prisloven, og jeg vil gerne gentage dem her og, saa meget jeg kan, bede Handelsministeren om at indvirke paa Folke-tingets Medlemmer, saa at dette kan ske.

Med Hensyn til de Spørgsmaal, som Folketingsudvalget har drøftet, og de Udtalelser, som er fremsat, er jeg enig i de Udtalelser, som er kommet fra Flertallet. Særlig angaaende Papirrationeringen er jeg enig med Udvalget i, at der ikke bør foretages mere drastiske Nedskæringer end absolut nødvendigt. Jeg tror, det vil give meget Besvær ude i det praktiske Liv, hvis noget saadant sker. Det viser sig allerede nu, hvor vanskelige Forholdene i Virkeligheden er.

Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Jørgen Jørgensen: Det er uden den store Glæde, man paa ny behandler denne Lov, som efterhaanden er blevet vort økonomiske Livs Grundlov, en Lov, der lægger en kolossal Bemyndigelse i en enkelt Ministers Haand og faktisk giver ham Hals- og Haandsret over hele Erhvervslevet. Nu er der ingen Tvivl om, at enhver Minister, ogsaa den nuværende Handelsminister, vil gøre, hvad han kan, for at gøre Besværlighederne — for sig selv i alt Fald — saa smaa som muligt og derfor søger Samarbejde med saa mange som muligt til den bedst mulige Løsning af Problemerne.

Den vigtigste Opgave, den højtærede Handelsminister staar over for, er jo Forsyningsopgaven. Hvis man læser den højtærede Ministers Fremsettelsestale i det andet høje Ting igennem, vil man se, at Talen jo ogsaa gav Udtryk herfor, ligesom det fremgik, at det var en fuldstændig bunden Opgave. Vi har faaet Besked om, at nu skal vi klare os selv. Den geniale Politik, som Folketingsmand Thisted Knudsen talte om har været ført — og saadan kan man godt se paa det —, har nu ført til, at det gaar i hvert Fald ikke længere. Til Løsningen af den bundne Opgave er det klart, at den højtærede Handelsminister maa kalde paa alle de Kræfter, der vil medvirke til at løse den roligt og ligevægtigt og uden unødvendig Kritik.

Jeg sagde i Fjor — men det skal jeg vogte mig for at tilbyde i Aar igen, for da blev det meget unaadigt optaget af den højtærede Minister —, at vi skulde hjælpe hinanden og klargøre for Befolkningen, hvor vanskelige Forholdene i Virkeligheden er. Nu har jeg forstaaet, at det vil den højtærede Minister klare selv, og derfor vil jeg trække mig tilbage i god Orden, hvad angaar dette. Jeg vil imidlertid sige, at paa dette Omraade, saa lidt som paa andre, skal Regeringen naturligtvis møde sur Kritik eller daarligt Medarbejderskab fra vor Side. For Sandheden er den, at det er ligegyldigt, hvilken Regering der sidder og administrerer disse Ting: hvis man trækker til hver sin Side, hvis Samfundet deles op i to nogenlunde lige store Dele, hvoraf den ene forsvarer Restriktionerne, og den anden angriber dem, kan man være sikker paa, at saa bliver det i alt Fald meget, meget værre at faa Befolkningen til at forstaa, hvorledes Forholdene er, og det bliver ogsaa meget værre at gennemføre Restriktionerne med Udsigt til Held, end hvis man nogenlunde enigt kunde samarbejde om dem.

Jeg hilser med Tilfredshed Udtalelsen i Folketingsbetænkningen om, at Varen skal følge Mærkerne. Der er ikke noget mere irriterende end at tro, at naar man har Mærker, kan man faa Varer, og man saa alligevel ikke kan faa dem. Jeg ved ikke, hvor Fejlen har ligget, hvor der har været Brist, men et Sted maa det jo have været galt, og derfor maa det ogsaa hilses med Tilfredshed, at det Udvalg, der nu bliver nedsat af Folketinget, faar Indseende med, hvordan Forholdene i Virkeligheden er paa Forsyningsomraadet, naar Mærkerne udsendes og der i enkelte Tilfælde altsaa ikke er Dækning for dem.

Et særlig interessant Kapitel er imidlertid Landboforeningernes Henvendelse. Jeg kan ikke nægte, at jeg hører til dem, der, da jeg saa den, syntes, at nu begyndte det at bære mod lysere Tider, for det vilde være rart, hvis man allerede fra 1. Oktober kunde begynde at disponere, som om det hele var ovre. Men jeg har ikke hørt eller set nogen større Resultater af denne Henvendelse, og jeg maa maaske indtil videre have Lov til at gaa ud fra, at den hører til de henlagte Sager.